

רעפ 7075-05-25 - מרזוק אלחבניאן נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7075-05-25

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקש: מרזוק אלחבניאן
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי בבאר שבע ב-ע"פ
22400-09-24 מיום 9.4.2025 שניתן על-ידי ס'
הנשיא י' רז-לוי, השופטת ד' כהן והשופטת נ'
חקלאי

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (סגנית הנשיא י' רז-לוי, השופטת ד' כהן והשופטת נ' חקלאי) ב-ע"פ 22400-09-24 מיום 9.4.2025, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (השופט א' דורון) ב-ת"פ 41972-03-21 מימים 28.2.2024 ו-2.7.2024, בהתאמה.

2. המבקש הורשע בתום ניהול הליך הוכחות בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום -ריבוי נישואין לפי סעיף 176 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בגין כך, בית משפט השלום גזר עליו עונש של 9 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. ערעור המבקש על הכרעת הדין וגזר הדין - נדחה על ידי בית המשפט המחוזי. בבקשה שלפניי, המבקש מלין על כך שבוצע שינוי במוטב השופטים ששמע את התיק בעניינו בבית המשפט המחוזי. עוד הוא טוען כי שגו הערכאות קמא משלא הורו על ביטול הרשעתו בראי נסיבותיו האישיות, ולחלופין כי העונש שנגזר עליו מחמיר יתר על המידה.

3. דין הבקשה להידחות. טענות המבקש כולן ממוקדות בדל"ת אמותיו של עניינו הפרטני, ואף אינן

מקימות חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין. לעבירת ריבוי הנישואין נודעת חומרה רבה. לא בכדי קבע המחוקק בצדה עונש מרבי העומד על 5 שנות מאסר (על הביטוי הערכי המגולם בענישה מרבית ראו: ע"פ 4618/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (10.10.2023)). כפי שצינתי רק לאחרונה בעניין אבו מדיגם:

"תופעת הפוליגמיה היא תופעה פלילית פסולה, המתבצעת תוך ניצול חולשת אישה ופגיעותה [...] מי ששייכת לאוכלוסייה מוחלשת בחברה שבה תופעה זו נפוצה - אינה יכולה להשמיע את קולה ולזעוק את זעקתה. משמעות תופעה זו היא לעיתים הרת אסון, ופגיעתה באוכלוסיית הנשים אשר תופעה זו היא מנת חלקן, כמו גם השלכותיה של תופעה זו, הן רחבות היקף ובהיבטים רבים - חברתיים, סוציאליים ועוד.

בנסיבות אלה, על רשויות החוק לשמש לנשים הנפגעות מתופעה זו לפה, למשענת ולהגנה - ודבר זה ייעשה, בין היתר, על ידי אכיפת החוק; ובכלל זה, הטלת עונשי מאסר בפועל - כגורם הרתעתי מהמעלה הראשונה" (רע"פ 42374-04-25 אבו מדיגם נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (27.4.2025); כן ראו גישתי ב-רע"פ 6413/19 אבו טקיק נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.10.2019)).

מדברים אלה נגזרות שתי מסקנות ברורות לעניינו של המבקש. האחת, בצדק לא הורו הערכאות קמא על ביטול הרשעתו, ולו מחמת העובדה שאחד השיקולים לביטול הרשעה עניינו בסוג העבירה והשלכת ביטול ההרשעה על יתר שיקולי הענישה (ראו: ע"פ 2698/24 סילבר נ' מדינת ישראל, פסקאות 30-28 (5.12.2024)). השנייה, העונש שנגזר על המבקש רחוק מלהיות מחמיר יתר על המידה. עונשו מוקם בסמוך לקצהו התחתון של מתחם העונש ההולם, וספק אם יש בעונש זה כדי לבטא כראוי את מרכזיותם של שיקולי הלימה והרתעה. מכל מקום מובן כי אין מקום להתערבות בעונש במסגרת "גלגול שלישי" (רע"פ 63474-04-25 צרפתי נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (30.4.2025)).

4. בשולי הדברים יצוין כי יש לדחות אף את טענת המבקש ביחס לשינוי המותב. בהחלטת סגן הנשיא י' עדן מיום 9.2.2025 שניתנה בהמשך לבקשת המבקש בהקשר זה, צוין מפורשות כי התיק יישמע לפני הרכב שבראשותו תמשיך לעמוד סגנית הנשיא י' רז-לוי, ובנסיבות העניין גם זאת נעשה בבחינת "לפנים משורת הדין". ברי אפוא כי לא נגרם למבקש עיוות דין.

5. לנוכח כל האמור - הבקשה דן אינה מגלה עילה למתן רשות ערעור, ומשכך היא נדחית.

ניתנה היום, י"ד אייר תשפ"ה (12 מאי 2025).

יוסף אלרון
שופט